

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

ML
Maribor

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 70 Din. Cena M. Lista je doma 5 Din, v Ameriko 30 Din. ki oba lista majo i sirote dobijo kalendar brezplačno. Ki pa samo ednoga, ga dobijo za polovično ceno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Črensovcih, Prekmurje. Oglasi, (inserati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust od 5% do 40%.

Govor narodnoga poslanca g. Klekl Jožefa

na občnem zbori „Kmečke Zveze“ v Beltincih 5. avgusta.

b.) Drugo pitanje, na štero moram odgovoriti je, ka smo dosegli. Moj odgovor se bo sukao od tistoga, ka je radikalna vlada napravila i iz njenoga „uspeha“ spoznate tisto, ka smo mi dosegli ali prepredili. Jaz bom tu samo na kraci omenjao to naše delo, ar obširnej bo od naših uspehov i delovanja govoro g. posl. Šiftar. Kda je radikalna stranka razvila svoj program v našoj Krajini, ga je začela s teni rečmi na svojih plakataj: „Čeden, razmeti Prejkmurec jedino na vlade partije (kormány-párt) da svoj voutom, štera se dnesden radikalis stranka zove! Ka vala takše stranke podpirati, štere same sebe nemorejo nikam spraviti! Podigni tak svojo glavo ti Prejkmursko vend-slovensko ljudstvo! Zorja se prepoučila, zača se vedriti.“ To zorja radikalne stranke se je po mojem razpočila. Izmed tistih obečavanj, štere nam je davala, niednoga ne je spunila, štero je pa zamučala, tisto nam je pa na šinjek privezala. Obljubila nam je olajšave terhov a neto toga nam je povišala dačo na zemljo za 500% to je na šestkrat teliko kak dozda, dačo na dohodke pa za 30%. Povišala je tudi terhe vojaške, zglasala je 14 dnevno gospočino na ceste a gladne uradnike pa je pustila šče nadale v pomenjkanji. Te velke terhe je zglasala radikalna vlada s 111 glasi proti njim nas je pa glasalo 78. Radič, či bi prišeo s svojimi 70 poslanci, kak nam je obljušo, da prido v Belgrad, či se ščejo ljudstva terhi povečati — pravim, či bi on prišeo nepričakivano, bi nas 148 glasalo proti Vašim terhom. To pa jeli vsaki naš človek zna ešče radikalni „čedni razmeti prejkmurec“ ne, ka je 148 več kak pa 111. Vidite, či bi Radič držo svojo reč, radikalna stranka, od štere so pri nas ništerni čakali rešenje, ne bi nas tak glaboko progrozila. Pa itak, čiravno so tej neznoni terhi zglašani, je naša stranka dosegla ne malo olajšav. Glejte, Hrvatska s 14 milijoni prebivalci, je komaj 1 milijon Din., dobila za svoje cesti, Slovenija s 7 milijon prebivalci po prizadevanji naše stranke pa je dobila 4 milione Din. Kda je vlada Hrvatom vzela železnice do Bosanskoga Broda i izseljeniški komisarjat iz Zagreba v Belgrad preselila, da bi se tu mogla kola kak „Seljačke Novine“ pišejo, ar v Belgradi vsaka kola škruplejo, kda so začeli odpravlati v Dalmaciji pokrajinsko upravo i hrvatske vojake spravlati v Macedanijo i to vse za to, ar Radič niti s prstom ne geno, da bi te krivice odpravo, te sva prekmurskiva poslanca izposlovala 5 milijon Din., ka se ne stavi delo pri železnici M. Sobota—Ljutomer—Ormož, te kak ste šteli v „Novinah“ smo dosegli, ka leta 1989. rojani naši vojaki so puščeni s kadrov domo, či posvedočijo, ka so najmenje 12 mesecov služili v prešnjoj vojski v toj pa pet. Dosegnoli smo poslanci naše stranke „Kmečke Zveze“ pri vojaškom zakoni, kak na priliko, ka se po preteki

par let naši Amerikanci več ne računajo za kotrige familije in se zato tu stoječi brat, či ma familijo za prehraniti, odpusti od vojaške službe; ka tisti, ki ne je vojak, ne plača 100% procentov vojaške dače od dače celoga imanja, kak je vlada predlagala, nego samo 50% od svoje dače, ka vojaki dobijo delovni dopust i brezplačno vžnjno na naš prekmurski predlog, ka pri gospočini na ceste (kuluk), pa šterom bote mogli vi „čedni i razmeti prejkmurci“ na leto 14 dni na svoje strokes drž. ceste popravlati, ka Vam nede trebela oditi prek Mure, mogoče v Bosno i v Srbijo cest popravlat, nego ka ostanete v svojem okraji (járasi.) mate našoj stranki zahvaliti. I ar smo proti tomi krivičnomi zakoni dosta kričali, je minister dao izjavo, ka v Sloveniji, kde so lepe ceste ne de valao. Pobrigali smo se prekmurski poslanci, ka se je povišao kredit v proračuni za tiste kmete, šterim je kuga pobrala konje i krave, za soboče siromaške dijake,

ka dobijo 100 jezero dinarov podpore, ka se napravijo ceste od Radmoženec do Törnišča, od Hodoša do Domanjšavec i sploh za vse ceste, da se popravijo, da se od pomore sūkešini v drvah i onim, šterim nova železnica razreže zemljo i nešternim celo zadnji falat krūha vzame iz vūst. Gledoč na te zadnje je minister naklonjen, da jim pomore, potrebno je pa, da se sami tudi glasijo pri glavarstvu i dregajo za hitrejšo rešitev vloženih prošenj. Pa čiravno nikaj ne bi stranka dosegla, stem, da je tam bila i skrb mela, da se krivice ne godijo je naj več desegnola. Da či v našoj navzočnosti so vūpali te terhe Vam na šinjek obesiti radikali, ka bi z Vami napravili, či kontrole ne bi meli, to je, či nas ne bi tam bilo. Mi smo bili za Vas kak veren psiček za svojega gospoda, šteri se taki zglesi, kda pride hūdoben človek, da bi ga oropao. Mi smo tudi taki vzdignoli svoj glas, kda smo to najmenjše znamenje varali kakšega sovražnika, šteri bi v imeni zakona šteo Vaše pravice pogaziti. (Veliko sđobranje.)

(Dale.)

NEDELA.

Po risalah XIV. Evang. sv. Mataja VI. 24.—33. Dvema gospodoma se ne more služiti, najmre naednok. Ne mogoče je služiti Bogi i z ednim tudi hūdomi dūhi, ar ka hūdi dūh zapove, to dober Bog prepove i naopak. I če se ne more dvema gospodoma služiti, ne more se tudi plača od oba dobiti. Vsaki po svoje plačuje. Bog z nebov, vrag z peklom. Če ščeš prvo plačo, delaj pokoro.

Delajmo pokoro.

Mi jo bomo delali. Neščemo dela vzeti tistih nesrečnih, ki pokore neso delali i so postali v pekli hūdi dūhovje. Mi ščemo Angelje biti na drugom sveti, zato se ščemo pokoriti. Dober naš Zveličiteo, ki poslušáš našega prestrašenoga srca bitje, ki nas z oltara gledáš i krepíš, ti si naše vūpanje, ka se bomo znali z tvojov svetov miloščov pokoriti. Ta bo naše trdo srce omehčila, ka se vžremo na tvoje razžaljeno a neskōnčno dobro Srce da se tu razjočemo za svoje grehe i da toga joča ne pozabimo, tá ne nihamo do smrti, kak sv. Peter ne. Ščemo se pokoriti, ali kak se moramo? Dober Jezuš nam pove, poslušajte! „Obrodite vreden sad pokore“ (Mat. II. 8.) pravi nam njegova reč, sveto pismo. Vreden sad pa te bo naša pokora rodila, če obdržimo reči Gospodove po sv. Joeli proroki nam naznanjene: „Povrnite se k meni z celoga svojega srca, z postóm i z jočóm i z jaovkanjom i raztrgajte svoja srca.“ (Joel II. 12—13). A potrto srce je pa več ne celo, kak je potrta posoda več ne cela ali raztrgana obleka. I če je več ne cela več niti ne more biti. Ka je potrto, ka je razdrapano je razdrapano. To je, gda nam gospod veli „raztrgajte si svoja srca,“ nam zapove, ka naše srce potrto, raztrgano mora ostati po joči, po zatajivanji to je po pokori. To je prva stopnja na poti pokore, štero smo dužni napraviti: jokati moramo za svoje grehe i se trapiti, zatajivati za njé i to notri do smrti, do tistoga hipa, gda nam kotrige zadrvenejo i srce prestane biti. Večna bi mogla biti. Večna bi mogla biti naša pokora v pekli, — do smrti mora zato trpeti na zemli, da se večne rešimo. I čimo dūšice za grehe svoje!

Naše cerkveno pitanje.

Pod tem naslovom je brez mōjega znanja i dovoljenja objavljen v 28. št. Novin članek, šteri zahteva ka se loči naš kraj od zatiralke, somboteljske pušpekije i prikapči mariborskoj. Gda je članek objavljen, sem ležao betežen v Belgradi. Kak mi je te do rok prišo, sem včasi kak najostrej nastopo proti onomi ki ga je pisao kak i proti onomi, ki je Novine mestó mene vrejūvao. Zakaj? Ar je to delo cerkve i naše vlade. V 29. štev. Novin med Glasi pod naslovom „Prekmursko cerkveno uprašanje“ sem obsodo tak vse napade liberalnih listov na mil. g. pušpeka gr. Mikeša kak; vse pisarije vseh listov za rešenje našega cerkvenoga pitanja, gda sem povdarjao: „To je delo cerkve i naše vlade.“ En razumen demokratski gospod mi je pravo po toj objavljenoj notici, da je prav tak. Pa zakaj jaz pravim ka je to delo cerkve i naše vlade? Zato ar se držim zapovedi i predpisov svoje cerkve. Zakonik (C. I. C.) cerkveni najmre predpiše v 215. can. 1. § ka jedino cerkve se tiče vrejūvanje pušpekij. Etak se té glasi: „Jedino višejnje cerkvene oblasti delo je: cerkvene pokrajine, pušpekije, opatije ali prelature nullius apoštolske vikariate, apoštolske prefekture nastavljati, je nači zaokrožiti deliti, zjediniti, odpraviti.“ To je delo pa zvršava zvūn misijonskih pokrajin društvo pod načelstvom samoga rimskoga pape zvano „Congregatio Consistorialis“ kak svedoči can. 248. 1 i 2 §. — i društvo „Congregatio pro negotiis ecclesiasticis extraordinariis,“ gde je civilna oblast tudi zamiteriserana, kak nam kaže can. 255. Na podlagi teh cerkvenih predpisov se držim načela, naj cerkev i država skūpno naše cerkveno pitanje rešita tak ka de dūšam na vekši hasek. To je clo. Dužnost cerkvene oblasti je poskrbeti se za takšo rešitev našega cerkvenoga pitanja, ka

düše ne do kvara z toga melē. Država pa pri tom ne sme nikših zaprek delati. Svetlo predpiše cerkveni zakonik dužnosti püšpekove, štere more zvršavati v svojoj püšpekiji za veličanje düš, — v šteroj koli državi ta leži i dužnost vernikov je omogočiti spunjavanje teh dužnosti. Za njuve düše so tiste predpisane, štere si moro zvellčati. A gda je pa že nikak ne mogoče — po kakšemkoli zroki — püšpeki spuniti svojih dužnosti do svojih vernikov, te nastopi druga dužnost: i püšpek i verniki sō dužni iskati pot v Rimi pri sv. oči, Jezusovom namestniki ka njim pride na pomoč.

KLEKL JOŽEF
vp. plebanoš.

Dijaški den v Beltincih.

H.-r.

Cela prireditvev je uspela nad vse lepo, zato je vredno, da spregovorimo od nje, zdaj nekoliko več. Te den je v našem kulturnom gibanju nekša razvodna točka, nekša nova postaja, na štero lahko gleda naše dijaštvo s ponosom i šteta naj bo v spodbüdo dijaštvi za naprej,

V naslednjem par reči od prireditve same. Kak smo že poročali je bio obisk jako obilen. Beltinčanje so to pot pa pokazali svoje razumevanje do takših stvari i zato prišli so v takšem številu, da človek ne bi pričaküvao. Omenjeno naj bo tüdi, da se je zbrala tü tüdi skoro vsa inteligencja iz Beltinec. Tak so stopnice hitro bile skoro do zadnje odane nekaj stojišč je samo ostalo. Ob 3 vöri se je začeo spored prireditve. Kak prva točka je bio pōzdravni govor g. visokošolca, medicınca g. Franc Klara. Tovariš je v lepo izbranih rečaj označo pomen te prireditve i poprek lepih naše mlade inteligence, našega prekmurskega dijaštva. Siromak je prekmurski dijak, bori se že kak dijak za svoj življenski obstoj, trpi pomenkanje, dostakrat ga tirajo težkoče v obvüpanje ali njegov düh je močen, on se zaveda nopolnoma svoje naloge, štero mora izvršiti. Nekdaj ne je bilo čüti od prekmurskega dijaka nikaj, čiravno smo meli dijaštvo. Zdajšnje dijaštvo pa ne mirtije, nego, kak zahteva denešnji čas, je na deli za narod. Slovenci smo pravi govornik, zato ščemo delati, ar ljüübimo svoj rod. Pri tom dell mamotežave eli ne obvüpamo. Ali nas je mogoče sram, da smo Slovenci? Ali je greh ljüübiti slovensko domovino, svoj jezik i svoj narod? To pitamo vsakšega, štéri misli inači i povemo tüdi, da to ne je greh (nego dužnost, Vr.) i mi bomo delali naprej. Pri tom dell pa ne poznamo strankarstva, naša njiva je düša človeka i mi na toj njivi, ščemo delati. Naš cio je izobrazba düše našega slovenskega ljudstva. Pri toj priliki je omeno govornik tüdi „Martinišče“, štero je na vrsti, da se postavi za naše dijaštvo. Tü naj se vzgaja pošteni, vri i veren Slovenec i tü naj se pokaže humanřeta do našega dijaštva. Občinstvo je govorniki burno ploskalo.

Vidili smo na odri pevski zbor pod vodstvom g. nadučitelja Špragera. Od toga naj omenim, da g. Šprager izvrstno vodi svoje pesmare. Spevanje je bilo prijetno i učinkavalo je jako dobro na občinstvo. Lehko trdimo, da nega v

Prekmurji več tak dobro izučenihi pev cov, kak je ravno Špragerov pevski zbor. G. Šprager je s tem veliko pripomageo k dijaški prireditvi, za štero njegovo sodelovanje njemi je tüdi dijaštvo zahvalno občinstvo njemi je pa pokazalo svojo zadovoljnost z dugim ploskanjom.

Deklamacija, kak tretja točka, je bila v srce segajoča. Na občinstvi se je opazüvala velka genjenost. Pesem: „Naš narodni dom“ pri nas v Prekmurji — Telovadba, štero so vršile naše dijakinje, je zbüdila splošno pazljivost. Telovadba je bila lepa. Najbole pa je ugajao igranka pesmijov „Ljübi majuš“. Dijakinje so izvrstno zvršile njim odmerjeno nalogo i s tem so stopile prvokrat prekmurske dijakinje pred javnost. Tüdi moški zbor dijakov je žeo veliko zadovoljnost občinstva. Do suz se je pa nasmejalo občinstvo pri igri: „Miha smeli zrakoplovec!“ Cela burka je bila dobra, vse je šlo gladko; dobro sta napravila: M ha ino Katra.

Občinstvo je z zanimanjom sledilo vsem točkam do konca i na konci pa pokazalo svojo zadovoljnost i veselje nad delom našega dijaštva z jako vihernim ploskanjom. Pri srečolovi so bili lepi dobitki, zato so pa tüdi vsi listki bili dani. Veseli so nesli ljudje dobitke. Pri tom pa je prišlo lepo število dinarov, ka pomeni telko, da trebe srečo lov dodati pri prihodnjih prireditvah tüdi.

Iz toga se vidi, da se je naše dijaštvo potrüdilo, da kak največ dá, koliko je v njegovoj meči. Tüdi z veseljom opazüjemo napredüvanje od strani občinstva. Da, tak je prav! Roko v roki moramo iti vsi na delo za napredek celoküpnoga naroda. S tem dnevom se je pa napravio velki skok naprej. Dijadi sō jasno pokazali svoj namen, svojo pot, dobra je ta pot, narod bo jim ednok ednok zahvalen za to njihovo trüdapuno delo. Cela prireditvev je bila kak najlepša, samo edno bi ešče želeli, ka bi nas bole obiskala naša domača prekmurska gospoda i Jugoslovenska z M. Sobote. Vüpamo se, ka k leti smo vsi sküпно složni pri našoj dijaškoj prireditvi. Bog živil (Plesne zabave se moro popolnoma ločiti od dijaških pri reditev, potem ne dc zadržka da tüdi tisti pridejo, ki zavolo toga neso šil. Vr.)

Uradna naznanila.

Proračun za julij, avgust i september.

Za te tri mesece se za vsefelé državne potreščine sme potrošiti dvejezerotresetütri milijone šeststüštiridesetdevet jezero 357 dinarov 60 par. Za naš kraj je poleg plače državnih uradnikov i drugih potreb tüdi 5 milijonov dinarov za železnico iz Sobote v Ormož. — Da se tej penezi notri dobijo se je zvišala dača na zemlo petkratno, vse druge neposredne dače pa za 30%. — Zemliška dača se od 1. julija letos more plačüvati tüdi od zemlišč, doblenih od agrarne reforme. — Da se zmenšajo državni izdatki, je odločo ministriški svet, da se vse državne, varmegyölske i občinske ceste naj popravljajo z ljudskim, delom. Poprava teh cest se vrši dvakrat na leto: pomladi i jeseni vsigdar 7 dni. Zato mrejo občine v ednom meseci vküp spisati vse davčne zavezance i kola; či pa što ne bi rad šo na cesto delat naj določijo občine, kelko more plačati zato. — Gda do se popravljale ceste more vsakši državlan i davčni zavezanec od 18. do 50. leta (samo dijadi, vojaki i

državni uslužbenci i ženske ne) iti na delo s vpreženimi kolami. Samo što je betežen i jako siromaški, je mi ne tibeji iti. Vsakši pa sme namesto sebe poslati drugoga na delo ali pa plačati. — Triletni rok za prijavo invalidov valá izda. Što se v tom časi ne zglati kak invalid, ga sledkar več ne bodo vzeli gor. Či je što v civilnih pravdah obsojen na kakše plačilo i nemre plačati, se njemi ne sme vzeti, či je poledelec: plüg, kola, par vprežne živine, kobilo s žrebetom, krao s teocom, deset ovc, 5 svinj, 5 koz, motika, sekira, kramp, kosa i telko hrane, kelko je potrebno za družino i živino; 5 plügov zemle na vsakšo davčno glavo (plüg 1600 klatarov) i hiša z dvoriščom do 1 plüga. Či pa što ne plačao dače, doklad i drugih občinskih stroškov ali kazenskih obsodb, se smejo vzeti i odati tüdi te imovine. Te imovine pa niti poledelec sam ne sme odati. (U. L. št. 65).

Izvozna carina na ječmen se je zmanjšala od 100 dinarov na 40 dinarov od metra. (U. L. št. 61).

V zdravniškoj i babiškoj praksi se računa 1 predvojni dinar za 15 zdajšnjih dinarov. (U. L. št. 61.)

Domača politika.

Občinske volitve. V Srbiji i Črnoj Gori so se vršile občinske volitve. Radikalna stranka i vlada je s pritiskom največ dobila. Proti tomi je protestirao predsednik demokratske stranke.

Jüžna železnica se s prvim oktobrom podržavi. Železničarje ščejo napovedati štrajk na 14 dni zavolo slabe plače, štero podržavljenje ešče poslabšati zna.

Gospodarska politika ide bole pravilno pot. Carina se je zmenšala, ka naš kmet leži kaj oda. Carina se je sledeče določila od 100 kg. v dinarah: na pšenicu 30, na melo 25, na kukorico 20, na žito 30, na ježmen 20, ua oves 10, na grah 50, na sühe slive 3, na falat žive svinje 300, mrtve 150, na friško osoleno meso 80, na friško mast i slanino 300, na gosečo mast 300. Brez carine se smejo izvazati: mekine, krumpli, luk i češnjek i sirovo slive.

Kak je na Horvatskom. Dr. Janko Šimrak najveksi horvatski politik je v pred zadnjih Seljačkih Novinah napisao: „Hrvatska politika je na mrtvoji točki. Horvatje nemrejo ne naprej i ne nazaj čiravno jih je 5 milijon. Radič je dao Srbom v roke puško i sablo, klüče od hrvatskoga sabora, volilni zakon i delajo pri volitvah, ka ščejo. Žalostno je to, da mi Horvatje ne odločüjemo o našoj usodi. Žalostno je to, da nam je ostalo samo kričanje i psüvanje na Beograd i srbsko gospodo, Srbi pa majo puško i sablo, klüče i bodoče volitve.“

Ka je napravila radikalna vlada v parlamentu od 18. marca do zdaj. 1) Povekšala je državne stroške za 5 milijard koron. 2) Zglat je „kuluk“, po šterom moreš brezplačno delati za državo. 3) Šest kratno je povekšali dače, štere najbole zadenejo kmečke ljudi. 4) Podugšali so državni proračun za tri mesece, da se lejko po svojoj voli potroši 9 milijard koron. 5) Napravili so vojni zakon, da izpijejo narodi krv. 6) Zglat je uradniški zakon, po šterom slüžijo uradniki vsakšoj vladi i vsakomi drugomi, samo narodi ne. Vse to je napravila radikalna vlada s po-

Fabijola

ali

Cerkev v katakombaj.

I. Mir.

Krščanska hiša.

„Što me muči tak strašno,“ zdihne Torkvat i pogleda gori.

„Fulvij je mrzloga obraza stao poleg njega.“ —

„I či bi tüdi to vse bila istina, ka pa tebe to skrbi?“

„Me, me,“ odgovori Fulvij; popolnoma te mam s svojoj oblasti. V mojoj roki so tvoji penezi, tvoje poštenje i ime — tvoje življenje! Samo da drugim kristjanom povem, ka si dnes gučao i začinjao, pa jim ne smeš več pred oči; ali te pa zročim onomi trgovci tam, onoj zverini, kak si ga imenüvao, i te pela svojemi oči prefekti v sodbo. Ali ti je zdaj šče vola, za svojo vero stopiti pred sodnika, gda si pijanec i igralec?“

Torkvat je tiho.

„No, ali si že volo? Ka ščeš raj, zdaj stopiti pred kristjane takši kak si, ali pa zütra pred sodbo?“

— „Ne edno, pa ne drugo,“ zamrma Torkvat.

„Ka pa ščeš napraviti?“

„Vse, ka ščeš, samo niedno iz teh dveh stvarah,“ odgovori grešnik.

Fulvij si sede poleg Torkvata i njemi prizazno pa sladko guči etak: „Poslüšaj me, Torkvat, pa delaj kak ti velim i vse bo dobro. Dobo boš svojo hižo, bogate obleke i dobro jesti, zadosta penez za igro — le napravi, ka ščem!“

„Ka ščeš?“

„Zütra stani pō navadi i kak bi se ne bilo nikaj zgodilo, idi okoli svojih znancov, potem mi pa odgovori na vse, ka te bom pitao i ka si vido.“

„Izdajalec naj bi bio?“ pita mladeneć.

„Imenüj to, kak ščeš; napravi, kak ščem, ali pa smrt najhüša smrt! Guči, ka voliš?“

„O ne smrti, ne! Vse, ka ščeš — le smrti ne!“

Fulvij zapüsti svoio žrtve i ide k Korvini, da ga popolnoma pomiri stem, da njemi obeča zvediti za stanüvanje vučenika Kasijana, do šteroga se je nanovo vüžgala Korvinova jeza. Gda stopi Fulvij opet v sobo k Torkvati, da bi ga sprevedo domo i tak zvedo njegovo stanüvanje, ga je najšeo naslonjenoga na mehkoj

blazini. Pijanost njemi je ne dala spati i srce njemi ne dalo pokoja premetavao se je se pa ta i milo, milo jakao. Sramota, kes, čemeri, dvojnost so se naganjale skoz düšo prestrašene ovce. —

Fabijola ali Cerkev v katakombah.

II. Boj.

Dijogen.

Ka smo dozday pripovedüvali, se je godilo v dnevih, gda so ne preganjali kristjanov vsešerom, ali popolnoma je tüdi te Cerkev ne mela mira — bili so to samo dvevi pred nevihtov. Zapazili smo vsefelé znamenja nevarnosti: tüljenje divjih zverin, štero sta čula Sebeščan i Pankracij, naznanila iz Nikomedije, reči Fulvijeve i Korvinovo groženje — vse to nam je kazalo, da se bliža pregaganje i da bo opet tekla krščanska krv v potokih. Tüdi Cerkev je zapazila ta znamenja i se natihno pripravljala na boj.

Nekšega mrzloga večera proti konci meseca oktobra je stopao mladi človik močno v plašč zaviti, po vozkih temnih vülicah, štere so imenüvali „suburra.“ Bio je Pankracij i vidilo se njemi je, da je nepoznani v tom kraji, ar je ogledüvao hiže, štere so bile vse male i sirmaške, i je iskao to pravo. Te je to ne bilo tak lejko kak dnes, gda majo hiže številke. Gda zagleda edno bole čisto kak druge, stopi k dveram i poklunka. Visiki belovlasi štarček Dijogen

močjov svojih tihih pomagačov demokratov i drugih. Samo poslanci Kmečke zveze i muslimani so bili proti vsemi tomi, ar je vse to krivica za narod. Radič je pa opet lepo doma sedo i se debeli od krvavih žulov lüstva. (Po Seljačkih „Novinah“).

Svetovna politika.

Madjarska. Madjarski dosedanji poslanik v Belgradi Kolosz je odpozvani i na mesto njega je imenüvani Rudnay. — V Kadanji zboruje parlamentarna mednarodna muja. To priliko so porabili Madjari za propogando med svetom za zgublene kraje v svetovnoj vojski.

Češka. Volitve v državni zbor se vršijo 16. septembra t. leta. — Predsednik republike je pozvao vse slovaške politike na konferenco, kde de se gučalo od rešitve pitanja Slovaškoga. (Ide se za autonomijo Slovakov.)

Bolgarska. Nova bolgarska vlada je obdodila prešnje ministre kmečke vlade. Štirje so obsojeni na smrt, dva dosmrtno vozo, drugi so dobili od tri do pet let voze.

Nemčija. Delavci se vsešerom vračajo nazaj na delo. Le v nešterinih krajih je ešče statarium, drugače vlada mir. — Državni kancier Cuno je dobo nezavüpnico, zato je odstopo. Na mesto njega je stopo Stresemann.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Ivanci. Lepa afera. Dneva 8. avgusta toga leta je prišla gospdč. — znana — ivanjska vučieljica Vogrincec Roza, da si da legalizirati (hitelesiteni) svoja svedočanstva na birovijski v Murskoj Soboti. Ar pa gosp. uradnik ni mogeo legalizirati, da so bila v ogrska prestavljena v slovensčino, je poslao gospodično k tolmači za te jezik. Te gospod pa je spoznao, da so vsa ta svedočanstva krivo narejena, je prišeo na birovijsko kje se je dognala ponaredba. Gospodična je najmre mela vseh osem šolskih svedočanstev ino 4 letnike meščanske i 4 letnike učiteljsča, štere bi prej izpunila nikde na romunskom v mestu Mohka. Na svedočanstvoj so bili lepi stari madjarski koleki, podpisani od nekoga ravnatelja „Horvat,“ pa lepa okrogla ponarejena štampljka. Gda se je dognela ponarejenost, je bila obveščena orožniška postaja v Murskoj Soboti, nato je prišeo en orožnik i je odpelao to gospodično na postajo. Kaj se je z njov tam zgodilo, se še neve. Toliko pa znamo, da nema nikših meščanskih ali vučiteljskih šol.

Shodi naše stranke so se vršili 12 avgusta na Tišini 19. pa v Soboti. Punoštevilnomi šeregi zavüpnikov je poročao g. poslanec Šiftar. Zavüpniki so odobravalu delo naše stranke.

Novi odpadniki od vere. To je najšo Hartnerov „Szabadság.“ Piše naimre v 13. števi: „Nam je vse edno je li spadamo pod oblast mariborskoga ali somboteoskega pušpeka. Ar Boga nega ne v Maribori ne v Somboteli, nego v globokih gübah düš... To naše naziranje naj vzemejo na znanje prekmurskoga cerkvenoga pitanja rešitelov verski odpadniki.“ — Mi bi prosili g. Hartnera dvoje: a) Či nega Boga ne v Maribori ne v Somboteli, kak moremo razmeti reči sv. pisma i zapoved naše vere: „Bog je vsepovsedi navzoči?“ b) Što so odpadniki vere,

se prikaže i odpre. Leta so ga bila že sklüčila i njemi zgrbančila obraz, na šterom je kralüvala nekša žalost. Stopivši v stanüvanje najde Pankracij Maja i Severa, lepiva i močniva Dijagenoviva sina. Maj je sedo pri mramovnatou tabli i rezao notri litere; na drugou strani table pa je bio že nekši drugi poganski napis, šteroga je bio naš umetnik samo malo zbrlsao i zamazao. Vse delo je ne bilo jako lepo i skoro vse napačno; bio je te napis: De Bianoba Pollecla que ardev bendet de Bianoba.*

Sever pa je malao na les nekšo podobu. Što dobro zna zgodbe sv. Pisma, te bi iz njegovih čakarij spoznao Jonaša, gda ga riba požira, i poleg Lazara, šteroga Jezuš ravno zbüja k življenji. Stari Dijogen pa je devao ostro lopato na novi štio, gda je prišeo Pankracij. Vsa te dela so kazala, kakše opravilo ma ta družina: Dijogen je bio pokopič ali grobokop** v kršćanskih pokopališčih, i to majster i glavav vseh grobokopov; sina sta njemi pa vrlo pomagala pri tom podzemelskom delu i po svojoj moči delala ljudem napise i podobne grobe.

* Po našem: Z nove ceste. Polekla, ki ječmen odavle pri novi cesti. — Te napis so sledkar resan najšli v Rimi na Kalistovom cintori.

** Tej kopači ali grobokopi ali „fossore“, kak so njim tüdi pravili, so bili zbrani v svojo družbo ali cel. Cerkvni predstojniki so jih meli pod svojoj oblastvoj, potrjüvali nove kotrige: mögoče tüdi sprijemali. Voditeo njüv je bio od Cerkve zvoleni glavav. To delo je šlo od očo na sina, od roda do roda.

je li tisti, ki delajo za to naj bi naš kraj ostao, pod Somboteoskov pušpekijov, ali pa naša vlada i rimski papa, šteriva se pogajata, ka bi na hasek düšam te kraj cerkveno, na novo formo vredila? Kak misli „Szabadság?“

Za evharistični kongres v Zagreb se je priglasilo v uredništvi „Novin“ 115 romarov.

Naročnikom! Prosimo Vas plačajte naročnino, ar smo v stampariji do guta zaduženi.

Prva slovenska prireditev pri Sv. Jürji. Jürjanski dečki (ino deklee) so razposlali vabilo, da bo prej pri njih „slavnostna prireditev z veselico“ — dne 12. avgusta 1923. ob 5 vöri popoldne. Slavna in naokoli poznana je „fara jürjanska,“ ali kaj je preveč, je preveč... kak bi šli na prireditev, štira se vrši ne več in ne menje, kak 630 let poprej... No, itak smo se odločili na pot k Sv. Jürji misleč, kaj pa či je tiskarna na mesto 9 stavila številko 2 in na mesto 2 — številko 9. Pač tak je bilo! Že ob 1/2 vöri ne bilo praznoga prostora v za prireditev pripravljenoj dvorani — in s tem je povedano, da pri Jürji, pa tüdi v okölicu, več takših ljudij mamu, štiri se ne prestrašijo od tiskarniškega škrate... Gosti so bili do 90 procentov domačini, kmetje ino kmetice, od šterih bi tak radi mislili ništerni, da nemajo „smisla“ za to vrsto düševne hrane kakšo da lepö izpelana igra aii pesem. Istina je pa tüdi, da so jürjanski dečki hvaležni bili svojim gostom, v nepopačenij lepi domačou govoricu so povedali zgodbo pijanoga fiškališa, popevali domače pesmi, na kratko povedano: naši so bili. Tri lepe pesmi (Bodi mi zdrava, Gozdüč je zelen, Jurček) smo čüli z odra in veselo igro Prepirljiva sosedu. Nastopili so zvün ednoga gospoda, domači dečki in deklee, pod spretnim vodstvom pridnoga vučitelja domačina g. Černija. Kaj je bilo boljše, pesem ali igra, se ne da povedati. Mislim samo istino povem če pravim, nam je lepo bilo vse, ar je slovensko bilo, ar je naše bilo! Po končanou prireditvi se je razvila veselica. Bila je tüdi licitacija na torto. Nad 300 dinarov se je plačalo za edno torto in dobo jo je domačin — kmet! Po istini, slavna je bila vaša prireditev jürjanski dečki i deklee, ar ste prvi na Goričansken, štiri ste z domačov govoricov stopili na oder. Ponosni smo pa tüdi na naše preproste domačine, štiri so radodarni — če ide za pomoč Jugoslovanski Matici, kak je to pokazala licitacija torte. Lubimo kaj je slovensko in pomagajmo si z jadodarnov rokov, pa bo Bog tüdi z nami!

Brezbriznost! Pred tremi leti je bila v nekouj občini strta podoba „Jezuša Kristuša.“ To se je zgodilo po nesreči, gda so deklee kinšile križno drevo; i zdaj že tri leta visi samo polovico podobe. V toj občini je ovak vse v redi i ma tak lepo lego, kak bi bila na sredini kroga. A g. župan i gg. obrtniki gledajo to z mirnim srcem. Vsikdar pravijo da se ne more dobiti. Pa če dobijo druge občine, mislimo da bi še dobila ta občina. G. župan ino Vi gg. odborniki, prosimo Vas, to spravite v kratkom časi v redi. — Deklee.

Država.

Letni izkaz za leto 1923. o zdravstvenostatističnih razmerah v Sloveniji.

Število lüdi	1.056.464
Število zdavanj	9.019
Število rojenih	32.403
Od teh nezakonsko rojenih	3.666
mrtvo rojenih	755
Število mrtvih	20.437

po starosti:

do 5 let	6.081
od 5 do 15 let	785
od 15 do 30 let	1.651
od 30 do 50 let	2.060
od 50 do 70 let	4.426
nad 70 let	5.435

Vzrok smrti:

prirojena življenska slabost	1.393
tuberkuloza	2.723
pljučnica	1.658
davica (püte)	95
düšilvi kašeo	103
bobinke (osepnice)	6
škrlatinka	134
ošpice	36
tifuz v črevi	94
griza	263
kolera infantum	18
kolera nostras	3
otročniška vročica	66
bolezni na ranah	131
drüge infekcijske bolezni	487
prenosne živalske bolezni	1
boži žlak	756
srčna napaka	950
neve tvorbe zlega značaja (Carcinom, Sarcom)	511
drilgi naturni vzroki smrti	11.341

Zavolo slučajnih smrtnih neprilik je mrlo 478 oseb, i to:

ponesrečile so se v kamenolomi	4
se jih je žežgalo	37
izkrvavelo jih je	6
po eksploziji so bile bujte	3
jih je spadnolo	150
obeso se je po nesreči	1
vlak je povozo	21
voz je povozo	23
zalejalo se je	131
zmrznilo je	9
zadüšilo se je	15
konj je bujo	6
krava je bujla	1
govedo je zdrüžgalo	2
sta se z gobami zagiftala	2
zastрупile so se s plinom (gazom)	4
zastрупila se je z ogljikovo kislinou	1
zadavila se je pri jedi	1
streljenih je bilo po nesreči	7
ponesrečile so se v planinah	4
ponesrečili sta se pri mlatilnici	2
zlomila si je glavo	1
količ je bujo	1
drevo je bujlo	11
deske so buje	1
strela je bujla	15
električni tok je bujo	3
iglo je požrla	1
zgoreli sta	2
oparila se je	1
je bilo zdrüžganih	10
slučajno je bila bujta	1
kača je vjela	1

Samomor 128 primerov, i to:

strelilo se jih je	41
obesilo	59
zastрупilo (za giftalo)	5
vtopilo	14
pod vlak sta se vrgli	2
žile si je prerezalo	5
sta si prerezali gut	2

Umor i uboj 73 primerov i to:

je bilo bujih	38
detomorov je bilo	6
pri pretepi je bilo bujih	27
streljeni po obmejnih stražah sta bili	2

JOŽEF NEŠKUDLA v Cic. — Jablom n|Orl, Češka ustanovljeno l. 1810. pošilja v predobroj kakovosti vse cerkvene obleke, kazule, pluviale, dalmatike, antependije, cerkvene bandere, društvene zastave predvsem orlovske, kelihe, ciborije, monštrance i vse posode iz kovine. Stare obleke se umetno i fal pravijo. Kelihi se za ceno od 300 Din. naprej pozlatijo. Vse reči se bodo brez carine dopošiljale. Za celo Jugoslavijo je zastopstvo pri: **JAROSLAV NEŠKUDLA,** Ljubljana, Sv. Petra cesta 25.

Kraljevski notar v Dolnji Lendavi sprejme pisarja, veččega slovenskega in madžarskega jezika.

PRODAJE se lepo posestvo nabregu, koje se sastoji od 5 plüga goric 6 „ oranice 4 „ šume i 3 1/2 „ travnika sa sadovnjakom. K tome hiža za vincillira, štala i kotec. Sve to u jednome falatu. Što želi kupiti neka se zgłosi u kancelariji **Dr. Vilima Némethy** Dolnja Lendava.

Zdravje.

Pripravna je v tem stanju za svoje življensko delo, razširiti se v svojem finem cevnem sistemu, v žilah, po celom teli. Po farbi jo ločimo v arterielno ali svetlordečo, i venozno ali temnordečo. Tudi žile razločujemo po krvi štero vodijo, v arterije i vene. Arterierna je ona krv, štera iz srca teče proti periferiji, površilni tela, kam poteko vedno po menši i menši, konečno debelini lasa podobnih cevah, dokeč se tudi te ne razcepijo v fine z prostimi očmi nevidne cevke, t. zv. kapillare. Gosta mreža najfinejših kapillar prepleta vsaki najmanjši del našega tela. Tak so prepletena mišiče, čonte, itd. Na konci toga finoga arterielnega kapillarnega prepleta se začena ravnotak fini venozni kapillarni preplet, šteri ima nalogo, da iz površine tela, i iz različnih organov zbere venozno, temardečo, t. zv. uporabljeno krv, i jo pripelja po svojih, proti srci vedno večjih venoznih cevah nazaj v srce. Kak vidimo iz tega, teče arterielna ali tudi t. zv. ne uporabljena krv po svojih cevah, žilah, i to dela tudi venozna ali uporabljena krv. Nemata zato te dve krvi, arterielna i venozna, nikše skupne poti, vsaka teče po svojih žilah. To si moremo dobro zapomniti, če pomen, i življensko delovanje krvi dobro ščemo razumeti. Po razumevanju toga nam bo pozneje tudi jasno, kak je to krivo, da čujemo kakšo žensko praviti, da se ona samo božno krv dala pustiti ali s pijajcov posesati.

Zakaj namreč krv ne miruje kak večino drugi organov; zakaj se ona neprenehoma giblje po svojem cevnem sistemu, po žilah? Zato, ar stem ona spolnuje edno velko, i življensko nalogo, ona hrani celi organizem, vsak najmanjši del našega tela. Ona je hlapec i hlapica vsakom i najmanjši poedinomi organi i celomi teli, ona dovaža moč, šteri teh poedinomi organi pri svojem deli rabijo, brez nje je vsako delo nemogoče. Ta gibljivost krvi pa ne leži v krvi sami, nego jo povzročuje delovanje srca. Srčno delovanje namreč stoji iz toga,

da se skrči, vküppotegne, i zopet razširi. S vsakim skrčenjem pa vrže srce gotovo ednako veliko množino krvi, štera se ravnok v njem nahajala, v arterijo. Intenzivnost, moč skrčenja da hitrost krvi, štera tak do najfinejši cev, do kapillar pride, kje se s pomočjo teh fine mrežo razprši po vseh slojih našega tela, i tako vrši svoje življensko delo, hranjenje vsakoga najmanjšega dela.

Iz koj pa stoji hrana, s šterov krv naše telo obskrbljavlje? Dvoje bistveni delov ima: plin, t. zv. kisik, (oxigen) to je en del zraka, šteroga v pljučah dobi, i hranilne tvarine, produkti prebave, (beljakovine, maščobe, ogljikovihydrati), štere sluznica črevesa vsrka v krv iz primljene hrane. Daleč bi nas dovedlo natančnejše govoriti s načini prijemanja zraka, oziroma kisika i hranilne tvarine, zato nam dovolite, da to ob priliki v posebnem poglavju storimo.

Prle smo že rekli, da se na fine arterielne kapilarne cevke priklopi ravnotak fini venozni kapilarni sistem, i da je krv hlapec i hlapica vsakom i najmanjši deli našega tela. I ga istino, ni eden organ nema telko pravice do toga imena, kak ravnok krv. Ar glejte, njena življenska naloga je z hranjenjem tela naj izčrpana, ona ima ešče drugo jako važno delo, to je snaženje, pucanje, pomejanje našega tela. Dober sluga, dober hlapec je nej tisti, šteri samo podvori svojimi gospodari, liki tisti, šteri poleg podvorbe njega tudi spuca, vredi ima. Dobra mati ne hrani samo dete, ona je tudi očisti. I vidite, vse to tudi krv dela. Ona ne podvori samo, liki osnaži, očisti vsak kotiček našega tela. Gda je podvorilo, potem začne zdaj zbirati v venozne kapilarne cevke, i iz teh po vedno večji i večjih cevah, po venah teče nazaj v srce. To je kratko orisano pot, štero krv napraviti more, če šče svojo življensko nalogo vršiti.

Dale.

Dari za prekmurske dijake Žižkov. Darivali so v krona.

Belice: Trajber Magda 2, Krampač Martin 1, Sarjaš Jožef 2, Zver Matjaš 1, Cuk Anton 2, Horvat Št. 4, Žižek Martin 2. Krumple: Horvat Ivan, Prša Jožef, Skerjif Anton, Horvat Št., Vučko Ivan, Žerdin Jožef, Škafar i Kran Ana, Tibaut Kata, Cigan i Prša Jožef, Koštrič Jožef, Ūtroša Št. Melo: Horvat Martin, Ricek Št., Kramar Jožef, Hozjan Matjaš, Šömen Bara, Horvat Št. Pšeno: Ciglar Št., Horvat Janoš, Lipič Julia, Kran Ana i Martin pšeno, Godina Janoš, Farkaš Ana, Fujs Jožef, Cipot Janoš, Zenko Ana, Kavaš Št., Kostrič Jožef, Sobočan i Hozjan Matjaš. Pšenico: Čurič Št., Škafar i Prša Ivan, Horvat Jožef, Zelko Št. Žito: Horvat Verona, Kotnjek Marija. Olij: Prša (dovica), Škafar i Sobočan Ana, Šömen Bara, Zalaj Treza, Špilak Matjaš, Prša Kata i Štefan. Zabio: Lonc Kata, Prša Ivan, Škafar Jožef, Kran i Jerebic Ana, Ritlop Štefan. Mast: Žalig Mihael, Fratar Št.

Iz D. Bistrice: Dal v dinarah: Balažic Kata 2, Vučko Bara 1, Cigan Treza 150, Vučko Andraš 2, Kolenko Janoš 3, Šernek Jožef 0.50, Žabot Andraš 2, Žabot Kata 0.50, Balažic Roza 2, Marija Marton 2, Koštvic Ana 3, Kreslin Ana 0.50, Hebar Kata 2, Ūtroša Marija 6, Balažic Lujza 3, Horvat Treza 2, Gjörök Št. 2, Kohak Ivan 1, Vogrinčič Treza 2. Belice: Balažic Martin 3, Kelenc Št. 3, Kreslin Ana 4, Magdič Št. 2, Kolarič Kata 2, Kustec Ignac 3, Šömen Št. 2, Balažic Marija 3, Kolenko Jožef 1, Horvat Ivan 2, Koren Magda 2, Godina Matija 2, Kovač Julia 6. Melo: Dorenčec Martin, Kuster Marija, Balažic Ivan, Smolko Jožef, Kreslin Ana, Tivadar Martin, Žure Aga, Ritlop Št., Žabot Jožef, Žižek Peter, Balažic Lujza, Žabot Jožef, Kovač Julia, Vinčec Št., Šömen Ivan, Donko Ivan, Kovač Št. Krumple: Gjörök Matjaš, Donko Ivan, Balažic Ivan, Smolko Jožef, Kovač Št., Žura Aga, Lebar

Andraš, Žabot Kata, Kreslin Martin, Dorenčec Treza, Kelenc Kata, Kovač Julia, Vinčec Št., Žörek Ana, Vogrinec Matjaš, Kovač Julia. Zabio: Koštric Jožef, Gjörök Jožef, Kelenc Marija, Lebar Treza, Šömen Ivan i Martin, Marton Ivan i Kata. Graj: Koštvic Jožef, Kovač Julia, Kreslin Marija žitos, Žabot Jožef kukarco.

Darovníki za prekm. dijake iz Turnišča: Krsne: Premoša Št. 15, Nežič Bara 5, Balažic Franc 4, Törnar Matjaš 10, Zadravec Št. 20, Honbar Franc 20, Gomboš Bara 5, Banfi Franc 20, Maroša Kata 2, Kolenc Jožef 20, Kolman Št. 2, Koren Ivan 10, Udvardi Janoš 20. Cipont Št. 10, Horvat Št. 10, Tivadar Jožef 5, Števanec Franc 20, Premoša Ivan 10, Števanec Jožef 20, Bakan Ivan 20, Maroša Pal 5, Tivadar Franc 2, Čizmadia Ivan 20, Gerič Jožef 20, Čizmadia Franc 5, Tivadar Štefan 20, Maroša Št. 4, Gornjec Jožef 20, Dravec Jožef 6, Števanec Pal 2, Hosteter Št. 20, Vučko Pal 7, Kocet Št. 8, Slavic Jožef 20, Balažic Št. 20, Hülb Janoš 7, Zadravec Št. 10, Zelko Št. 10, Bakan Ivan 20, Cigan Janoš 2, Horvat Jožef 2, Toplak Ana 20, Horvat Št. 6, Pücko Pal 2, Zadravec Franc 6 Roščan Št. 100, Matjašec Jožef, 20, Horvat Št. 10, Horvat Št. 20, Litrop Št. 20. Kolar Franc 10, Vojkovič Bara 10, Ščap Jožef 20, Törner Št. 20, Zadravec Št. 2, Perger Franc 20, Rous Jožef 40, Koren Matjaš 20, Smej Št. 20, Lütar Lukač 15.

Belice: Horvat Jožef 2, Štivanec Ivan 2, Stvak Julia 3, Čeh Bara 2, Banfi Franc 4, Pücko Franc 2 (i pšenico), Vojkovič Franc 4, Vojkovič Jožef 3, Kolenc Jožef 2, Kolman Št. 2, Litrop Št. 2, Doma Nene 4, Vojkovič Poldo 5, Magdič Franc 2 i pšenico, Küčko Št. 4, Žerdin Št. 5, Tkalec Št. 10, Tivadar Št. 4 i pšenico, Balažic Jožef 3, Hozjan Janoš 3, Nekrep Marija 1, Dogar Ivan 2, Tivadar Jožef 5, Maroša Julia 3, Lebar Franc 3, Števanec Ivan 3, Slavic Pal 3, Zver Ivan 2, Žižek Jožef 4, Števanec Pal 1, Petek Št. 5, Miholič Jožef 5, Kolar Jožef 5, Vojkovič

Franc 4, Küčko Jožef 1, Kocet Št. 4, Černi Jožef 5, Žemlič Št. 2, Horvat Jožef 2, Küčko Ana 10, Ivanič Jožef 4, Slavic Jožef 3, Zevko Št. 9, Horvat Janoš 3, Bakan Franc 2, Petic Gorga 2, Horvat Št. 2, Bakan Franc 1, Horvat Jožef 5, Törnar Jožef 1, Cipot Jožef 2, Jan Ignac 2, Štivec Anton 3, Horvat Št. 3, Ščap Ivan 3, Zadravec Franc 2 i pšenico, Maroša Bara 3 i pšenico, Zadravec Ivan 3, Pücko Ivan 2, Magdič Janoš 4, Kolar Franc 2, Vojkovič Bara 2, Ščap Jožef 5, Zver Franc 2, Horvat Jožef 5, Lebar Št. 4, Gornjec Št. 2, Gornjec Franc 2, Horvat Št. 6 i pšenico, Čeh Jožef 5, Horvat Franc 4, Gjörök Št. 5, Horvat Ivan 2, Lütar Franc 10, Štivanec Ivan 5, Koren Št. 3 i pšenico, Törnar Št. 2, Geld Št. 4, Sobočan Jožef 3. Pšenico: Vojkovič Jožef, Kocet Bara, Bojnc Mihel, Koren Franc, Rous Franc, Zadravec Andraš, Forjan Ilona, Čeh Franc, Bakan Gejta, Tivadar Pal, Miholič Ivan, Törnar Št., Kolmanič Ivan, Bakan Št., Čizmadia Jožef Horvat Ivan, Litrop Št., Pfenofar Karol, Törnar Št., Trboča Št., Zadravec Št.

Iz M. Polane: Belice: Raščan Anton 4 i kukorco, Smej Ana 2 i zmes, Gerič Orša 3, Horvat Orša 2, Raščan Ana 3, Žižek Marija 4, žito, 2 Din, Prša Janoš 2, Školar Marija 3, kuk., 2 Din, Žalig Št. 2, Žekoc Št. 2, Magdič Kata 2, Guran Jožef 2, Hozjan Jožef 4, Balažek Št. 3, Gombori Št. 2, Vuk Marko 3, Vinčec Gejta 2, Horvat Št. 3, kukarco, Horvat Št.-ov sin 3, Hozjan Martin 3, kukarco, Hozjan Marko 3, Sobočan Marko 3, Magdič Janoš 2, 1 Din, Baša Martin 2, Gjörök Ivan 3, kukarco, Zver Ivan 2, Radašič Andraš 2, kukarco, Horvat Treza 2, žito, Horvat Jožef 3, Hozjan Jožef 3, žito, Copek Št. 2, Hozjan Marko 2, pšenico, Prša Ivan 2, Horvat Jožef 4, Balažek Mihel 3, kukarco, Žižek Ivan 2, Hozjan Franc 2, Hozjan Št. 1 i kukorco, Bedrnjak Jožef 4 i kukorco, Horvat Št. 3, Horvat Marko 4, Vori Štefan 5.

DRŽAVNI KOMESAR

Vlastelinstvo vojvodo Esterhazy
DOLNJA LENDAVALA.

Licitacija hrastovih trupaca.

Na osnovi odobrenja Ministarstva Pravde Sbr. 5176 od 19. juna 1923. prodavati će se dne 10. septembra 1923. na imanju Esterhazy u Donjoj Lendavi putem javne ustmene licitacije

1200 m³ hrastovih trupaca

Isklicna cena 450.000— dinara. Početak licitacije u 10 sati svršetak u 12 sati.

Svaki natjecatelj imade prije početka dražbe predložiti originalnu namiru, da je kauciju u iznosu 5% od isklicne cene položio kod najbližeg državnog financiarnog ureda.

Ponuda je za nudioca obvezatna od časa kada ju preda a za upravu imanja nakon što ju odobri g. ministar pravde.

Osam dana nakon obavjesti da je dražba odobrena imade dostalac uplatiti cijelu kupovninu u blagajnu imanja Esterhazy u Donjoj Lendavi.

Svi ostali potanji dražbeni uvjeti kao i podoci o dimenzijama mogu se vidjeti u kancelariji državnog komesara D. Lendava.

Drvo se nalazi u Kobilskoj šumi. Udaljeno od željezničke stanice Donja Lendava 16 kilometara.

Pozor,
kovači!

Prodaja dobroga,
kovačkoga premoga,

(šteinkola) po
znižanoj ceni,
Anton Hajdinjak,
kovač in trgovec
: s premogom :

Odrancih št. 4.

Proda se

takoj manjše lepo
posestvo v župniji

: Sv. JURIJ :

ob

: ŠČAVNICI. :

Naslov v

uredništvu.

Naročte si „Novine!“